

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Mes viską geriausiai apie save žinome tik mes patys... Ne kiti. Gavėnios dienose apie tai ir susimąstome, į save pasižiūrėdami, nusiramindami ar prabusdami su pavasario saule. Aišku, mėgstame ir į kitus žiūrėti...

Bendraudami ar į kitus žiūrėdami, – paklauskite savęs, ką kalbame, ir ką sako kitas žmogus, ir tuomet bus lengva susigaudyti, suprasti ir pajusti kas ir koks esu. Klausykimės... Daugiau gal net savęs pačių.

Ką mes bekalbėtume kitiems, – mes visuomet kalbame apie save! Iš savo vidaus išimame ir parodome kitam tai, kuo esame pripildyti, pilni. Tik tiek. Išliejame savo vidų, kaip iš indo kažkokį turinį. Juk medaus ar sviesto iš dantų pastos tūbelės neišspausime, tiesa? Tai, ką turime savyje, tik tai išspaudžiame.

Klausykimės savęs... Ir žmonių. Ir kaipmat tada suprasime. Geriausiai pažinsime tada save, savo vidaus turinį. Savyje tai sunku išlaikyti...

“Visi jūs menkystos...” – šaukia viršininkė. Ir tada pajuntame, išgirdę – labiausiai už viską pasaulyje ji bijo, kad apie ją pagalvotų, jog ji – menkysta.

“Kas tu tokia? Juk tu esi niekas!” – barasi vyrukas su pardavėja. Tada būna liūdna, supratęs, kad jis kenčia dėl to, jog artimieji jo nevertina ir negerbia...

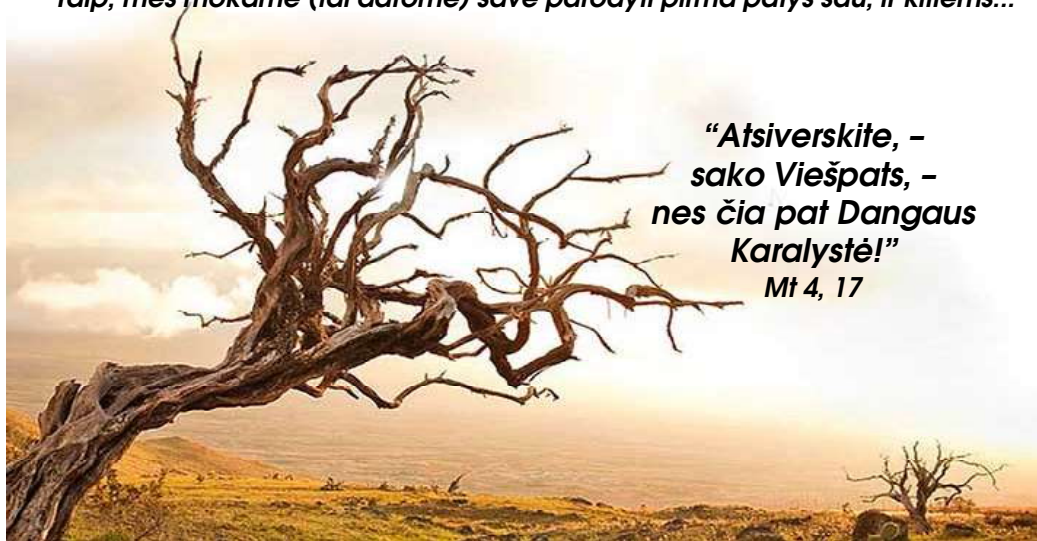
“Tu baidyklė ir nieko nemoki!” – sako bendraklasė savo suolo kaimynei. Tikriausiai – ji pergyvena naktimis dėl savo išvaizdos...

“Tu beprotė, šizofrenikė. Turi problemų su galva!” – kažkas rašo kažkam socialiniuose tinkluose..., ir turbūt jaučiame parašiusio žmogaus negalią.

Klausykimės savęs... Klausykimės ir išgirsime! Ypač mūsų emocinguose proveržiuose. Mes kitiems visada kalbame apie save!

Taip, mes mokame (tai darome) save parodyti pirma patys sau, ir kitiems...

**“Atsiverskite, –
sako Viešpats, –
nes čia pat Dangaus
Karalystė!”
Mt 4, 17**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠŲ SKAITINIAI

Iš 3, 1–8a. 13–15; Ps 102, 1–4. 6–8. 11; 1 Kor 10, 1–6. 10–12

Psalinės atliepos

Viešpats yra mylintis ir gailestingas.

Evangelija pagal Luką (13, 1–9)

Atėjo keli žmonės ir papasakojo Jėzui apie galilėjiečius, kurių kraują Pilotas sumaišęs su jų aukomis. Tada Jėzus pasakė jiems: „Ar manote, kad tie galilėjiečiai buvo didesni nusidėjėliai už visus kitus galilėjiečius ir todėl taip nukentėjo?! Anaiptol, sakau jums! Bet jei neatsiversite, visi taip pat pražūsite. Arba anie aštuoniolika, kuriuos užgriuvo bokštas prie Siloamo (tvenkinio) ir užmušė; jūs manote, kad jie buvo kaltesni už visus kitus Jeruzalės gyventojus?! Ne, sakau jums, bet jei neatsiversite, visi taip pat pražūsite“.

Jėzus pasakė palyginimą: „Vienas žmogus turėjo savo vynuogynę pasisodinęs figmedį. Kartą jis atėjo pažiūrėti jame vaisių, bet nerado. Ir tarė sodininkui: ‘Štai jau treji metai, kaip aš ateinu ieškoti šio figmedžio vaisių, ir vis nerandu. Nukirsk jį, kam dar žemę alina!’ Anas jam sako: ‘Šeimininke, palik jį dar šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu. Rasi jis dar duos vaisių. O jei ne, tada jį iškirsdinsi’“.

Evangelijos komentaras:

Sena patarlė sako: „Žodžiai moko, pavyzdžiai traukia“. Visoje žmonijos istorijoje matome gerų ir blogų pavyzdžių. Blogų pavyzdžių reikia tam, kad pasimokytume iš kitų padarytų klaidų ir patys jų nekartotume. Geri, naudingi ir konstruktyvūs pavyzdžiai skirti būti mums stimulų keltis iš klaidų, atsiversti ir tapti geresniems.

Evangelijoje palyginimas apie figmedį simbolizuoja Dievo kantrumą laukiant, kokią žmogus parodys atsivertimo vaisius. Dievas ne pasyviai laukia, bet pats stengiasi paveikti žmogaus sąžinę. Tačiau vargas žmogui, jeigu jis taip ir lieka nedėkingas už Dievo gailestingumą ir kantrumą. Ne Dievas baudžia, bet nusidėdamas žmogus pats save pražudo. Panašiai tvirtino ir šv. Augustinas sakydamas: „Kiekviena netvarkinga siela yra pati sau bausmė.“ Būtų labai naudinga suprasti, jog kančia nėra kaltės ženklas, ir kad mes kančią galime lyg vaistą panaudoti atsivertimui.

Negana, jei mes nedarome nieko blogo. Kaip figmedis iškirsdinamas ne vien dėl to, jog nevedė vaisių, bet kad ir alino žemę, taip ir žmogus, nors ir išvengdamas blogio, bet nedarydamas nieko gera, yra kitų žmonių alintojas ir blogo pavyzdžio skleidėjas. Tačiau šeimininkas dar duoda metus laiko figmedžiui. Dar metus figmedis bus tręšiamas ir apkasamas, tikintis sulaukti vaisių.

Palaimintasis popiežius Paulius VI sakė: „Šiandien pasaulis nori pamatyti tikrus tikėjimo liudytojus.“ Iš tikrųjų... Mums labai trūksta tikėjimo liudijimo ir atsivertimo pavyzdžių. Atsivertimas negali būti kažkoks atsitiktinis įvykis. Atsivertimas tik tada yra tikras ir vaisingas, kai atsiverčiama nuolat, gerai apgalvojant savo gyvenimo kelią, sąmoningai suvokiant ir atrandant naują savo gyvenimo prasmę. Atsiversti – tai pajusti Dievo buvimą kiekvienoje mūsų gyvenimo dienoje. Atsiversti – tai pakeisti kryptį nuo egoizmo į žmonių meilę, nuo baimės į pasitikėjimą Dievu, nuo vergavimo blogiui į gėrio auginimą.

Gavėnia – tai ir Dievo gailestingumo ir atlaidumo laikas mums. Dievas mums duoda metus, o gal daugiau – metus vilties, metus pasigailėjimo, metus meilės ir gailestingumo. Dievas kantrus laukti, nes Jis žino, jog atsiversti yra sunku. Sunku išrauti giliai įsišaknijusias ydas. Jis žino, jog atsiversti reikia ne valandų ir dienų. Todėl per tą malonės laiką Dievas bando meile ir gailestingumu paveikti užkietėjusį nusidėjėlį. „Atsiverskite“ – šis Jo kreipimasis kiaurai skrodžia visą žmonijos istoriją. Mat Dievas dovanoja mums savąjį gailestingumą ne žaisdamas, bet tuo pats gyvendamas, ir kviesdamas mus tuo gyventi.

Mes visi svajojame apie globalinį pasaulio atsivertimą, tačiau tai liks tik graži svajonė, jei patys nenorėsime pasikeisti. Į klausimą, kaip išvalyti pasaulį nuo blogio, išmintingas žmogus atsakė, tegul kiekvienas apsišluoja apie savo namus prie gatvės.

Apie susitikimus su tyla ir tyloje

Ar ateinant pavasariui dažnai išsitraukiame iš ausų savo grotuvus? Juose mums visokiomis kalbomis dėstomos meilės ir nemeilės, skausmo ir džiaugsmo filosofijos, kitų išgyvenimai, kitų mintys, bet dažniausiai ne tavo, nors dažnai bandome priskirti jas sau. Nesakau, jog ši muzika, dainos, kūryba yra blogai. Jokių būdu. Tačiau labai dažnai tai užkumša ne tik mūsų ausis, bet ir mūsų mintis. O tuomet ir tą pavasarį mažiau jaučiame, nes tiesiog nebegirdime jo, vėl vis garsiau pradedančio knibždėti ir keltis.

Kodėl kalbu būtent apie tylą, jei jau pamažu viskas atsigauna ir jau greit būsim įsukti į pavasarinius šurmulus? O todėl, jog užsikimšę savo ausis ir mintis, užsidarę savo burbulę, nebegirdime. Nebegirdime, nei kas mūsų aplinkoje, nei kas mūsų viduje kalba, vyksta (galbūt net nyksta).

Tyla man buvo visai nauja patirtis, nes net nežinojau, ką gi tas žodis reiškia. Šiandien paprasčiausiai tylos laiką galėčiau pavadinti perdėliojimu savo minčių, vertybių, pasiryžimų, o galiausiai savo paties perdėjimo į vietą kažkur arčiau Dievo. Kad taip atsitiktų, neišvengiamai reikia įsiklausyti į save, į savo aplinką ir mums kalbantį Dievą. O kur kitur tai išgirsi, jei ne tyloje? Štai kodėl būtent tylos mums būtinai reikia gavėnioje, nes tik joje galime išgirsti Dievą, užmegzti su Juo pokalbį.

Tyla ir gavėnia. Atrodytų, kad tyla būtent gavėnios laikotarpiu yra liūdna, nes jei nutils ir mąstysi apie Kristų, mintyse iškils sunkus ir varginantis Kristaus išbandymo dykumoje įvaizdis, atgis nuojauta, jog jau greit išauš į sunkų kryžių, nukryžiuvimą ir kapą vedanti Didžioji savaitė. Tada, rodos, ši tyla tik nuliūdins ir pažadins kaltės ir menkumo prieš už mus pasiaukojusį Kristų jausmą. Tačiau tyla ir gavėnios laikotarpis gali būti džiugus laikas. Visų pirma tylai šviesumą atneša velykinė žinia: „Kristus kėlės, mirtis krito“, kuri tyloje besidėliojančias mintis nukreipia į viltį.

Be to, ši tyla leidžia tiek jaunesniems, tiek kiek vyresniems žmonėms vėl atrasti, kas yra ta tyla, ką ji mums duoda ir/ar kam ji mums duota. O duota tam, kad išgirstumėme Dievą (kaip ir sekmadienio šv. Mišių psalmė skatino „O kad išgirstumėte, ką jums Viešpats byloja“). Labai neįprasta būna išgirsti ir suprasti, jog gavėnioje yra reikalingas mums laikas darbui, gyvenimui, ir Dievui. O juk tikrai nedažnai, gal tik prieš miegą kalbant maldą, kai mintys po praėjusią dieną laksto, o gal jau visai mieguose grimsta, to laiko Jam paskiriame. Bet ar išgirstame? Ar tik savo poterėlį atkalbam dar tikriausiai kokį nors prašymą kaip post scriptum pridėję?

Tiesa, jog ne taip paprasta Jį išgirsti. Juk tyla nėra radijas, kurį įsijungus gali išgirsti tai, ko tikiesi. Nepavyks iškart „įsijungus“ tylą išgirsti Dievą (tarsi įsijungus radiją išgirsti naujienas). Ne, tai ne taip paprasta. Visų pirma reikia išmokti nutilti, toje tyloje išgirsti save, išgirsti, kokios mintys eina Dievop, kokį dialogą mezgi su Dievu, koks jo turinys. Tik tada galiausiai išgirsi, ką Jis tau sako. Štai čia dar vienas įrodymas, jog tyla net ir gavėnios metu yra džiugi, nes ji mums padeda išgirsti apie Kelią, Tiesą ir Gyvenimą, taigi apie patį mums kalbantį Dievą.

Ką gavėnios tyloje ypač svarbu išgirsti? Nutilus, surasti Dievo žodžiai ir kunigo paprasčiausiais žodžiais išsakyti pavyzdžiai apie mūsų santykį su Dievu, skatina pasiruošti Velykoms. O kaip mes joms ruošiamės? Dažnai pamatysi tokį vaizdą: visi prieš šią šventę namus švarinasi, visus kampus iššveičia. Po tokio švaros reido matome tvarką, bet ar jaučiame tą tvarką savo viduje? Pats Jėzus mums vis primena ir sako: visų pirma išvalykime langus savo viduje, kad per juos Dievą matytume, o ir Jis mus geriau matytų. Tuos langus išvalius, šviesėnis taps mūsų kambarys, t. y. kiekvienas dvasios kampas. Tada pamatysime, kur dulkės jau gerokai nusėdo ir ką reikia išvalyti, jog gera būtų Dievui Tėvui pas mus, į mūsų širdis ateiti.

Kryžiaus kelio apmąstymas

Gavėnios sekmadieniais, Šlienavos bažnyčioje, pusę valandos prieš 9 val. Eucharistijos šventimą, apmąstomas Kryžiaus Kelias. Kviečiame visus į šią gavėnišką liturgiją.

Šlienavos bažnyčios rekonstrukcija

Pagaliau užbaigėme visus bažnyčios ir jos aplinkos projektavimo darbus su architektu Vytautu Budvyčiu ir atskirų dalių projektuotojais. Šiuo metu baiginėjame darbų planavimus atskirais etapais (esamos bažnyčios išmontavimas, pamatų tvarkymas, medinių konstrukcijų užsakymas ir gaminimas, darbus vykdysiančios įmonės ir darbuotojų paieškos ir konkursas, ir pan.), taip pat paskaičiuojamos medžiagų ir darbų sąmatos, – tame pagelbsti "Mana Ranga" atstovas Andrius Naginevičius, kuris turi didelį norą pastatyti visiems bažnyčiai.

Po velykinio šventimo ir Mamos dienos, gegužės mėn. pradžioje, pradėsime darbus.

Tam, kad nenutrūktų bendruomeninis Šlienavos Bažnyčios – bendruomenės gyvenimas, – jau turime ir tam skirtą susirinkimams ir įvairiems liturginiams šventimams patalpą – pasistatysime šalia bažnyčios palapinę-angarą, tinkamą visiems metų laikams.

Visi to laukiame ir tikimės pradėti darbus bei juos kuo greičiau pabaigti – pasistatyti sau Namus! Tam reikalingi būsimieji mes visi: su savu rūpesčiu, malda, savais pinigais ir darbu.

Gavėnia yra gražus laikas, kuriame mokinomės ir dalintisi!

Besiruošdami Velykų šventei, turėdami tam išskirtą laiką, jame bandome ir pasninkauti. Pasninkas yra dalinimasis su kitais būdas.

Panašiai kaip ir per adventą, taip ir dabar, – dalyvaudime ir pasninke. Tai, ką sutaupysime, atimdami nuo savęs, tai skirsime dviems šeimoms. Bažnyčioje rasime tam skirtą aukoms-pinigams dėžutę, su užrašu "Gavėnios pasninko vaisiai". Dėkojame Jums!

Turime vieną DOSNUMO

KREPŠELĮ Šlienavoje!

Dėkojame dovanojusiems!

Jei ir kiti nuspėstumėt padovanoti sunkiau gyvenantiems maisto, – tai bus pats geriausias būdas pasninkauti šiuo gavėnišku laiku.

NAUJIENA! Viršužiglio bažnyčios pavėsinės statyba

Kviečiame visus Viršužiglio krašto žmones savais pinigais prisidėti ir paremti praėjusį rudenį pradėtus ir vykdomus mums reikalingų patalpų darbus.

Jau darbams esame išleidę beveik visus sukauptus pinigus (apie 17 tūkst. eurų), o dar panašiai tiek reikalinga, kad užbaigtume darbus ir turėtume patogias, reikalingas patalpas jau šiais metais. Tam reikia daug darbo ir pinigų.

Jei norėtumėte paremti ir padaryti pinigų pavedimą:

VIRŠUŽIGLIO A. PANEMUNĖS PARAPIJOS FILIJA,

sąsk. nr.: LT524010041100290040.

Ačiū visiems parėmusiems ir planuojantiems paremti!

➡ Todėl nepabijokime tylos. Dažniau atkimškime savo ausis, kad išgirstume ne kažkieno įvairių garsų srautą mus pasiekiančias mintis ir filosofijas, bet įsiklausytume į save ir į tai, ką mums sako pats Dievas. Toje tyloje aiškiau tampa ir tai, ką ir kaip perdėlioti. Čia neišvengiamai atsikartoja supratimas, jog nusidėti – tai save padėti kažkur, ne Dievo tau skirtoj vietoj, bet į vietą atokiau nuo Jo. Gavėnios tyla visų pirma ir leis suprasti, kur tu pats save esi padėjęs ir ar vis dar matai save ir Dievą pro savo ne visada švarius langus.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinių paruošė kun. Rimas.